



גנזי חיים

כוונות הסעודה

ויחודים שונים

מאת תלמידי הרה"ג רבי

מרדכי עטייה

שליט"א



סדר הטבילות

1 להעביר הזוהמה.

א	4	י	3	א	2
ד	7	ה	6	ה	5
נ	10	ו	9	י	8
י	13	ה	12	ה	11

14 א"א , ההד , יונ , ההי

15 - 16 עוד 2 טבילות כדי להגיע בס"ה 16

שזה הגימטריא (במספר קטן) של מקו"ה

ויש מוסיפים עוד 7, כנגד 7 פסוקים של אנא בכח.

אלף הה יוד הה בגימטריא קנ"א (151)

בגימטריא מקו"ה, בגימטריא כעס (עם הכולל)

סדר 40 נטילות

20 נטילות לסירוגין

יד ימין - יד שמאל

20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
י	י	ה	ה	ו	ו	י	י	ו	ו	י	י	ה	ה	ד	ד	ו	ו	י	י

ועוד 20 נטילות כסידרן

יד שמאל

יד ימין

10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
י	ה	ו	י	ו	י	ה	ד	ו	י	י	ה	ו	י	ו	י	ה	ד	ו	י

עם פנימיות וחיצוניות דחיצוניות הנתקן ע"י מצות מעשיות. ויאמר הקרבנות ויכוין כי ההיכלות העולים בקרבנות הם הכלים חיצוניים דז"מ דכ"א מז"א.

יום א' דמלך א' בלע דכולם. יום ד' דמלך ד' הדדן' בדד דכולם.
יום ב' דמלך ב' יובב דכולם. יום ה' דמלך ה' דשמלה דכולם.
יום ג' דמלך ג' חושם דכולם. יום ו' דמלך ו' שאול דכולם.
יום ז' דמלך ז' בעל חנן דכולם.

(* יכוין לזווג כחב"ד דע"י ודא"א ודאו"א ודזו"ן דעשיה דאצילות המלוכשים בפרצוף שכנגדם בעשיה ולהמשיך מהם נרנח"י דנח"י דנפש מוחין פנימים ומקיפים לכלים חיצוניים דזו"ן דכ"א לברר בירורי כלים חיצוניים כחב"ד דמלכים דכ"א מהם ולהעלותם עם פנימיות העשיה ונפש שלו. ולכלול ולעלות עמהם חיצוניות העשיה פנימים ומקיפים ליצירה דרך היכלי ז"א דעשיה כנז"ל דכ"א מהם ולהעלותם מהיכל להיכל עד היצירה. וזה ע"י הקרבנות ויאמר הקרבנות לתקן פנימיות וחיצוניות דפנימיות דעשיה דאבי"ע בעובי להעלותם עם פנימיות וחיצוניות דחיצוניות הנתקן ע"י מצות מעשיות.

ויכוין עצמו להתפלל בהכרעה ובקול נמוך ובשמחה ולא בעצבות ומתוך הספר ובהסתכל עיניו בו. וכל דבר שיסתכל יכוין שעניו הם סוד חו"ב. וכל פסוק שבתפלה יאמרנו בטעמים הראוים לו.

וכדי שתחול עליו קדושה עליונה ותתן לו כח לקשור העולמות בתפלתו יעשה עצמו כסא לקדושה. ויחשוב כי ראשו כסא להוי"ה בניקוד קמין. וב' מוחין שבו הם סוד י"ה שהם בחו"ב, בימין שבהם יכוין להוי"ה בניקוד פתח ובשמאל בהוי"ה בניקוד צירי. ולעניו יכוין כי עי"ן הוא מספר ה' הוי"ו"ת, ומפני שעתה בעשיה יכוונם במילוי ההי"ן. ולאזנו יכוין און שהוא ס"ג חוץ מה' אחרונה שהיא בההי"ן. ועי"ז ישמע איזו קדושה עליונה. ובחוטם יכוין שמספרו ס"ג אולי יריח בו ריח קדושה. ולפה יכוין שמספרה ס"ג וכ"ב אותיות שבחמש מוצאות שיוצאת ממנה, אולי ישיג לרוח ה' שידבר בו. ולב' זרועות יכוין לב' הוי"ו"ת, בניקוד סגול לימינו ובניקוד שבא לשמאלו. ולגופו הוא סוד ו' של שם שהוא ז"א יכוין הוי"ה בניקוד חולם. ולב' ירכותיו יכוין לב' הוי"ו"ת א' בניקוד חיריק לימין וא' בניקוד קבוץ לשמאלו. ולבריתו יכוין הוי"ה בניקוד שורק וא"ו. ולעטרה שלו והיא סוד ה' אחרונה של שם שהיא מלכות יכוין הוי"ה בניקוד צבאות. וכל אלו הכוונות של ההוי"ו"ת הם בפנימיותו אבל בחיצו' בצלם אלהים עשה אותו, כי הא' שבו היא גולגלתא כתר, והל' ג' מוחין חב"ד, וה' הק"מחסד עד הוד שמתפשטים בהם המוחין הנז', והי' ה"ס בריתו ומתפשטים בו כללות המוחין, והם' היא עטרה שלו שהיא מלכות ומתפשטים בו כללות המוחין:

(* א"ה כן כתוב בכל הסידורים ולא יותר וכן המנהג בק"ק בית אל יכב"ץ לכוין כמ"ש כתוב כאן אבל בשיבתנו ישיבת רחובות הנהר יש מהרבנים שמכונים כמ"ש כתוב בס' נה"ש דיי"ט ע"ד ע"ש ויש מכונים כמ"ש כאן והבוחר יבחר ועיין בס' עלי נהר ד"ח ע"ד באות ל"ב ע"ש.

ראוי לאדם תמיד לכוין ולהעריך את עצמו כאילו הוא מדור וכסא אל האצילות הקדוש, ובוה תחול ותשרה עליו קדושה עליונה, ויוכל אז על ידי כוונה זו לקשר כל העולמות.

יכוין לעשות עצמו מרכבה וכסא לאדם דאצילות דקדושה, כל איבר שלו להיות מדור וכסא לספירה שכנגדו, כדי שתחול עליו הקדושה העליונה, ותתן לו כח לקשר העולמות.

ויחשוב כי ראשו כסא להו"ה בניקוד קמ"ץ

1 ראש - כתר (גלגלתא)

יהוה

שני מוחין שבו הם סוד י"ה שהם חכמה וכינה

ובשמאל להו"ה בניקוד צירי

בימין שבהם יכוין בהו"ה בניקוד פתח

3 מוח שמאל - כינה

2 מוח ימין - חכמה

יהוה

יהוה

4 דעת עליון (ז' ס"ג)

לעינין יכוין ש"עין" מספר ה' הויו"ת

יוד ה' וואו ה' יוד ה' וואו ה'

לעינין יכוין ש"עין" מספר ה' הויו"ת

7 עין שמאל (גי' ק"ל)

6 עין ימין (גי' ק"ל)

יוד ה' ויו ה' גי' ה' הויו"ת דה"ג
יוד ה' ויו ה' יהוה יהוה
יוד ה' ויו ה' יהוה יהוה
יוד ה' ויו ה' יהוה יהוה
יוד ה' ויו ה' יהוה יהוה

יוד ה' וואו ה' יוד ה' וואו ה'
יוד ה' וואו ה' יוד ה' וואו ה'
יוד ה' וואו ה' יוד ה' וואו ה'

יוד ה' ויו ה' גי' ה' הויו"ת דה"ח
יוד ה' ויו ה' יהוה יהוה
יוד ה' ויו ה' יהוה יהוה
יוד ה' ויו ה' יהוה יהוה
יוד ה' ויו ה' יהוה יהוה

5 דעת תחתון (חו"ג)

יהוה יהוה

ולאזון יכוין שהיא כסא לשם יוד ה' וואו ה' בגי' ג"ח, שהוא מספר אז"ן. וע"י זה, אולי יזכה לשמוע קדושה עליונה

9 און שמאל - גי' ג"ח

10 חוטם - גי' ס"ג

8 און ימין - גי' ג"ח

פנימיו יוד ה' וואו ה'
חיצוני' כמס' אל יהוה ע"ה

ולחוטם יכוין שמספרו כמספר שם
ס"ג. אולי יזכה בו ריח קדושה

פנימיו יוד ה' וואו ה'
חיצוני' כמס' אל יהוה ע"ה

נקב ימין
נקב שמאל
פנימיות
חיצוניות

אהיה אהיה אהיה (בגי' חוטם)

גי' חיים (נשימה) והם חוטם עם ד' אותיות והכולל

ולפה יכוין שמספרו ס"ג ועוד כ"ב אותיות שבה' מוצאות שיוצאות ממנו. אולי ישיג לרוח ה' שידבר בו

פה - גי' ס"ג וכ"ב אותיות דה' מוצאות הפה

יוד ה' וואו ה' (ס"ג)

אזה"ע ג"כ"ק דטל"נ"ת זסשר"ץ בומ"ף (כ"ב)

פנימיות הפה יוד ה' וואו ה' אהיה ע"ה גי' פ"ה

חיצוניות הפה יוד, יוד הא, יוד הא וואו גי' פ"ה

דבור - אדנ"י

קול דבור יאהדוניה

קול (136) - יהוה

(ע"ה גי' יופיא"ל - שר התורה)

דבור (212) גי' כ"ו מ"ה ק"ל ועשר אותיות [דמ"ה] והכולל:

יהוה יוד הא וואו הא מספר (71) ואותיות דכ"ו ומ"ה (14), סה"כ פ"ה

יוד, יוד הא, יוד הא וואו, יוד הא וואו הא גי' ק"ל (ריבוע מ"ה - 130)

כ"ו מ"ה ק"ל ועשר אותיות [דמ"ה] והכולל גי' **דבור (212)**

<p>ואחת לשמאל בניקוד שו"א ② זרוע שמאל - גבורה יהודה</p>	<p>ולב' זרועות יכוין לב' הויו"ת לגופו, סוד וא"ו של שם - ז"א יכוין הויו"ה בניקוד חולם. ③ גופא - תפארת יהודה</p>	<p>אחת לימין בניקוד סגול ① זרוע ימין - חסד יהודה</p>
<p>ואחת לשמאל בניקוד קובוין ⑤ שוק שמאל - הוד יהודה</p>	<p>ולב' ירכותיו יכוין לב' הויו"ת לבריתו יכוין הויו"ה בניקוד שורוק בוא"ו ⑥ ברית - יסוד יהודה</p>	<p>אחת לימין בניקוד חיריק ④ שוק ימין - נצה יהודה</p>
<p>⑧ רגל שמאל גי' יוד אלהי הי ויו יוד הי הי</p>	<p>לעטרה שלו שהיא סוד ה' של השם-מל' יכוין להויו"ה בניקוד צבאו"ת ⑨ עטרת היסוד - מלכות יהודה</p>	<p>⑦ רגל ימין גי' יוד אלהי הי ויו יוד הי הי</p>

⑩ חיצוניות המרכבה

בצלם אלהים עשה אותו

א - כתר - גלגלתא

ל - חב"ד - ג' מוחין

ה - חג"ת ג"ה,

ומתפשטים בהם המוחין הנז'

י - יסוד - בריתו,

ומתפשטים בו כללות המוחין

מ - מלכות - עטרה שלו,

ומתפשטים בו כללות המוחין

סדר יחוד החיוורת (הווי"ן)

*בניהו בן יהודע, חלק זיכור הנפש דף כ"ב סע"א (וכן ביר"א ח"ג עמ' 160): יחוד זה, כתב האר"י ז"ל שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה ע"א, עיקרו לאלול עד יוה"ב, וגם בלילה אחר הצות ובליל שבת קודש אפילו קודם הצות. גם להשתטחות על קברי הצדיקים. והוא (היחוד הזה) המובהק, כי מתעוררים כל המצחים וכו'.
ואלו הג' ע"ב הם החוורת דגולגלתא דא"א, הנמצאים (מלשון מיצוי) מאור החוזר הנ"ה דעתיק, המתלבש בתרין אודנין ובתרין עיינין דא"א. ומהם נמשכים ומאירים לי"ג נימין ולי"ג ת"ד דא"א¹.

וענין יחוד זה להמשיך מן עתיק עד זו"ן, לזווגם ולהמשיך לך הארה שתשיג בסודות: ויש מוסיפים תפילה זו: ירמ"י או"א, שיתגלה עתה על ידי, עת רצון העליון.

י"ג חיוורת דא"א הם ג' ע"ב, שיש בהם: י"ב יודי"ן, וט' ווי"ן, וג' דלתי"ן, וו' ההי"ן.

ותכוין כאילו אתה רואה ג' ע"ב (המטרה היא לעשות את היחוד עם עיניים עצומות).

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת אותיות (שפע): יודי"ן לנימין - ווי"ן לדיקנא

י"ב הנימין הם דרישא תנינא - אוירא, לאחר שנמשכו מכח אור החוזר הנ"ה דעתיק, ותמשיך (עכשיו, ע"י יחוד החיוורת) ותאיר בהם (בי"ב נימין) מי"ב יודי"ן דחיוורת.

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

לי' שבנימא הי"ג הכוללת, תמשיך מכללות הי"ב יודי"ן, אחר שהאירו לעיניך (נ"א למטה - יר"א).

להמשיך ולהאיר מט' ווי"ן דחיוורת, לתיקוני דיקנא דא"א, ויתחברו אלו הט' ווי"ן עם ג' ווי"ן אשר שם (בדיקנא), בג' (מג' - יר"א) קס"א של מלבושיהם, ויהיו בי"ב תיקוני דיקנא:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

לתיקון הי"ג הכולל - ונקח, תמשיך מכללות הי"ב ווי"ן שבי"ב תיקונין

1. יש לציין שביחוד החיוורת, הכל כבר קיים (חיוורת, נימין ודיקנא), שהרי שער א"א פ"ה (ע"ח ח"א דף ס"ב ע"ד) מתאר את סדר בנינם, כאשר נו"ה דעתיק, המלוכשים בתרין אודנין ותרין עיינין דא"א (מדין ג"ט קע"ד פ"ח), ואור החוזר שלהם (נו"ה דעתיק) עולה בתוך רישא דא"א, מתפצל ופוגע בג' מקומות: א. בגולגלתא, ומוזה נעשה החיוורת. ב. ב[קרומא ד] אוירא, ומוזה נעשה הנימין. ג. במוחא סתימאה, ומוזה נעשה הדיקנא (עיין בשרטוט המצורף). וחלק מבנין זה גם מוזכר ביחוד עצמו. בכל אופן, ברור שביחוד החיוורת מדובר על הארה נוספת, לאחר שהחיוורת, נימין ודיקנא כבר נעשו.

האמת, שמנוסח היחוד (ביכוך הנפש), וכן משער רוה"ק, הלשון מטעה ונראה קצת שהם נעשים כאן. לכן שינינו קצת את הנוסח, על מנת למנוע את הטעות הזו.

* עיין גליונות הלש"ם דף ר"י ע"א, מביא תיקוני זוהר תיקון י"ט (דף ס"א סע"א) בענין נימין - ו', מבועא - י'

המשכת ניקוד (שפע): ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך מג' דלתי"ן דג' שמות ע"ב דחיזורתי, נקודות לי"ב יודי"ן שבי"ב נימין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך מג' דלתי"ן עצמם, כללות נקודות לי' שבנימא הי"ג הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיזורתי, נקודות לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיזורתי, כללות נקודות לו' שבתיקון הי"ג, ונקח

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת טעמים (שפע): ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך ולהאיר מג' דלתי"ן דחיזורתי, טעמים לי"ב יודי"ן שבי"ב נימין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

פזר גדול - זרקא סגולתא קרני פרה

להמשיך מהדלתי"ן עצמם, כללות טעמים לי' שבנימא הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

פזר גדול - זרקא סגולתא קרני פרה

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיזורתי, טעמים לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

שופר הולך - תביר דרגא תרי טעמי מאריך טרחא - אתנה שבא געיא

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיזורתי, כללות טעמים לו' שבתיקון הי"ג, ונקח

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

יתב מקף פסק פשטא רביע שופר מהופך - סוף פסוק געיא שבא ירח בן יומו

והנה מהות דעתיק המתלבשים ברישא דא"א, אינם נגלים רק בחינת נהי"ם דעתיק, וההגות דעתיק אורותיהם סתומים [תמיד]. והנהי"ם דעתיק, הם מתלבשים: מלכות בחוטמו, יסוד במצחא, נ"ה בתרין אודנין ותרין עינין. וגם אלו הנגלים, אינו תדיר כי הנימין מכסין עליהם בפנים. ולכן כונתנינו עכשיו:

לסלק...	ולחבר...
א. לסלק [הנימין מהפנים דא"א], ועי"ז לגלות הארת פנים דאר"ך לדיקנא דידיה,	ב. ולחבר הנימין, ויתחברו בפאות [הדיקנא] דאר"ך, ועי"ז יתקשרו אלו הנימין במקום דיקנא דא"א, ויאירו בדיקנא [כולה] אור גדול.
ג. וכשמסתלקים הנימין מעל פני א"א, יוצא אור גדול מנהי"ם דעתיק, המתלבשים במצחא דא"א ובעינין ובחוטמא,	ד. ועי"ז (כל הנ"ל) יתחברו הנימין עם תיקוני דיקנא דא"א, וזה גורם לג' פעולות: 1. [אותיות] היודי"ן יתחברו ב[אותיות] הווי"ן, ויאירו בהם. 2. ונקודות היודי"ן יתחברו בנקודות הווי"ן, ויאירו בהם אור נוסף גדול, מלכים לעבדים. 3. וכן טעמי היודי"ן שהם זכרים, יתחברו עם טעמי הווי"ן שהם נקיבות, ויאירו בהם.

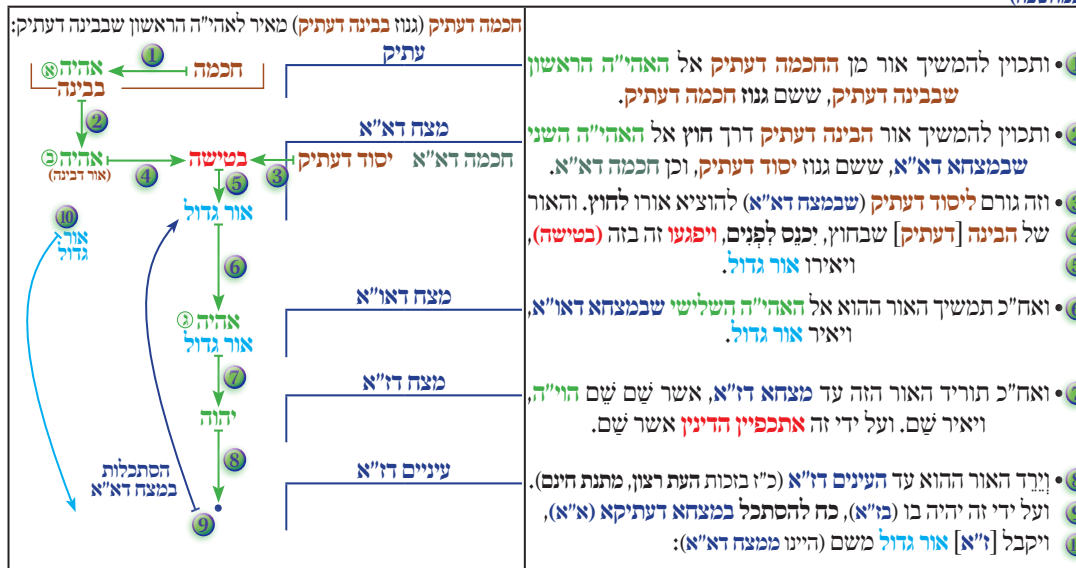
ואחר שהמשכת האור הגדול הזה, תכוין להמשיך כמש"כ בתפלה (בדיבור) שלפניך:

תפלה אחר היחוד בדמעות שלישי אם הוא בחול¹

(בדיבור)

יהי רצון מקפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתגלה עתה על ידי עת רצון העליון. ותאיר ברצונך בכל העולמות אשר בראת, ותשפיע עלי הארה לשוב בתשובה שלימה לפניך. ותפתח לי שערי חממה בינה ודעת (במחשבה: חממא"ל שמושיא"ל עוריא"ל), לידע ולקבין סודות צפוני תורתך הקדושה, כדי שנעבוד אותך עבודה זכה ותמה בלב שלם. ותראה ענותינו (יסורים שלנו) ותעננו ותחון אותנו במתנת חנם בעת רצון ואת (נגרם לפי הזמן וביחוד החיוורת), שהיא התעוררות רצון העליון, מצחא דאר"ך, אשר נגזו בתוכו יסוד דעתיק (על ידי שאני מכוין להמשיך מסוד אור עליון מאור הגדול מבינה דעתיק, אחר שנמשכו והאירו י"ב יודי"ן דחיוורת) ליי"ב נימין, והט' ווי"ן לט' תיקוני דיקנא, אנו ממשיכים ומאירים להם בנקודות וטעמים מהאותיות הנשארות בזה מהחיוורת).

(במחשבה)



(בדיבור)

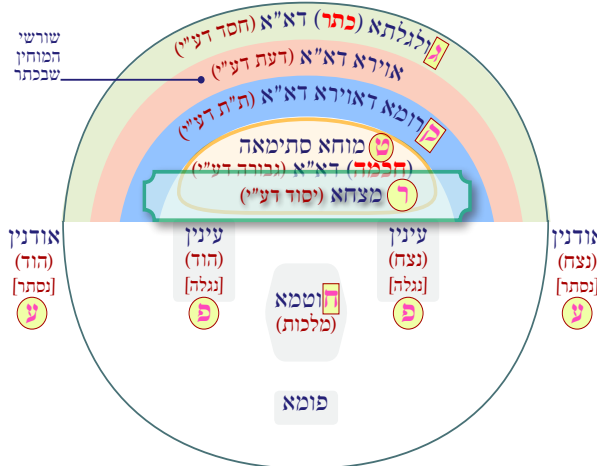
יהי רצון מקפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שעל ידי המשכת האור הנז' שהמשכת, שתתגלה החממה [ממצחא דו"א] וסודותיה, בחו"ה הזאת. וימשך אלי מואת ההו"ה ידיעה וגילוי סודות התורה שיודיעני מן השמים. ותכוין כי אלו המצחים הנז' הם בסוד יסוד ודעת, שהם ספירות המורים על הזיווג. לכן תקוין שעל ידי פתח אור המצח העליון [דא"א] שהמשכת, ידווגו זו"ן **א אה דנה**, [וימשך שפע אלי] ע"כ:

שני יהודים למניעת אחיזת החיצונים: א א ל ה ה י י ם ם א א ה י - יהוה אל השמן גער

1. אהבת ה' (היוס"ד) דף ט"ז ע"א, הקשר בין ייחוד הווי"ן לענין גילוי החממה: ייחוד הווי"ן גורם לסילוק הנימין, ואז הבינה מאירה במצח, וזה גורם לאור היסוד לצאת (בטישה בבינה, מוליד אור גדול, גילוי החממה).

ז"ת דעתיק מלוכש ברישא דא"א - ג"ט קע"ר פ"ח

הערות בענין התלבשות ז"ת דע"י ברישא דא"א:
 * התלבשות בהארות, מלבד ההתלבשות הרגילה (ז"ת דעליון מתלבש ב"ס דתחתון).
 * ז"ת דע"י, הכוונה יומם דכולהו.

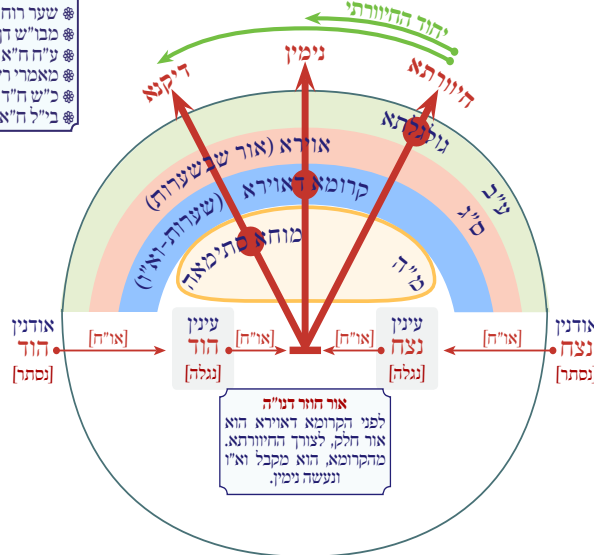


ז"ת דע"י (דדל"א) מלוכש	כ - 7 תקוני רישא דא"א	
חסד	ח	גולגלתא (כתר)
גבורה	ט	טלא דבדולחא (חכמה)
תפארת	ק	קרומא דאוריא
נצח הוד (פ"ע - ב' בעיני)	ע	עמר נקא
יסוד	ו	רעוא דרעוין (מצח)
נצח הוד (ב' פ"ת - ב' ידיון)	פ	פקיחו דעינין (עיניים)
מלכות	ח	חוטמא

גרון (בינה) דא"א

סדר יחוד החיבורתי (הווי"ן)

מקורות:
 * שער רוח הקודש יחוד י"י, דף מ"ה ע"א.
 * מב"ש דף כ"ג ע"א-ב, כ"ה ע"א, כ"ו סע"א.
 * ע"ח ח"א דף ס"א ע"ג, ס"ב ע"ב, ק"ו סע"א.
 * מאמרי רשב"י דף מ"ח אע"ב.
 * כ"ש ח"ד דף ס"ח ודף פ"ה.
 * ב"ל ח"א דף ק"א אע"ב.



סוג המשכה (מהחיבורתי לגימין ולדיקנא)

המשכה מ- י"ב חיבורתי (ג' ע"ב)	אותיות (י / ו)		נקודות		טעמים	
	לגימין - י (x3)	לדיקנא - ו (x3)	לגימין (x3)	לדיקנא (x3)	לגימין (x3)	לדיקנא (x3)
י"ב נימין	י	ו	י	ו	י	ו
ו כוללת						
י"ב דיקנא						
ו כוללת						

שעה"כ דף צ' ע"ב

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שימשוך שפע רב ואור מהוי"ה דמילוי יודי"ן
שבתקונו ניצור חסד דדיקנא דא"א
ע"ב **יוד הי ויו הי** לתיקון לאלפים

להמתיק מספר אהי"ה דההי"ן (קנ"א), ויוד אותיותיו בגי' ל"אלפים"
"אותיות קנ"א **אלף הה יוד הה** ומספר קנ"א **אלף הה יוד הה**

וגם **להמתיק** ע"י הקנ"א הנז', את מספר ב' שמות אלהים ואדנ"י (קנ"א), וט' אותיות (ע"ה בגי' ל"אלפים")
ט' אותיות **אלהים אדנ"י** ומספר קנ"א **אלהים אדנ"י** (ע"ה)

ואשר הוא משורש קוץ יאמר: וגם **להמתיק** אלהים הנ"ל במילוי אלפיו"ן (ע"י הקנ"א הנ"ל)
אלף למד הא יוד במ בגי' אר"ץ

וגם [ב' שמות אלהים ואדנ"י יורדים] **להמתיק** ש"ך ופ"ר דינים דיו"ן [המושרשים בתיקון לאלפים]
פ"ר (מושרש ב 5 אות' של אלהים)
מ נ צ ר
דין דין דין דין ש"ך (מושרש באדנ"י)

ותשליך במצולות ים דס"מ ונחש כל חטאתינו, וכל המשחיתים אשר נבראו על ידנו. ותקנע אור וניקתם משמות הקודש אדנ"י אלהים. ובכח תיקונא תליסר דדיקנא ונק"ה, העולה קס"א **אלף הי יוד הי**, וקמספר אלפיים, וקמספר אלהים אדנ"י עם ט' אותיותיהם והכולל, **יעלו** כל הנשמות וכל גי' צו'ת הקדושה שנתפזרו על ידנו בין הקלי' **חיל בלע וקאנו, מבטנו יורישנו אל**, ונחזרו אל הקדושה כמושפט הראשון, מנוקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר מכל החיצונים כל יגשו אלינו וכל יתאחזו בתפילתנו ובלמוד תורתנו, בכח שילוב ב' **שמות**

(אם מחבר את שתי התפילות, **ידלג** לדיבור המתחיל **שמות**)

שמות אלהים **אא לל הה יי סם** שעם י' אותיותיהם עולים יעק"ב (182), וכן מספר נקודות שבהם (עולה בגי' יעק"ב. ושניהם עולים השט"ן - 364). והוא יצא לשטן לעומתם להקריתו בהקרת רשעים, ובכח שם **יאהי** היוצא מפסוק **הנה אל השטן יגער, בלה גרש תגרש עוזו המקטרגים, צרים ומושלים ברשע** חיליהם והיו בלא היו, והיו כמוץ לפני רוח ומלאך הנה דוחה. והיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. והיה נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו פוננה עלינו ומעשה ידנו פוננהו. אפ"ר:
אור החיים דף קמ"ז
רבנו של עולם, הריני מבין בשגי'

שמות אלהים משולבים איש אל אחיו, אחד באחד וגשו **אא לל הה יי סם**, אשר עם עשר אותיותיהם עולים **יעק"ב (182)**. וכן נקוד הנו' שבהם עולה **יעק"ב**. וב"פ יעק"ב אלו של מספר ב' אלהים עם נקודות הפסוק הוא מספר השט"ן (364). והוא יצא לשטן לעומתם, תעז ידך הגבורה, בכח אלו השמות להקריח כל צר ומשטין מעלינו, התום פי שטן ואל ישטין עלינו, זעום בו וידום, והקריתם **בהקרת רשעים**. ותדחה מעלי ומעל כל עמך בית ישראל כל המקטרגים וכל המשטינים וכל מיני קלי' וכל החיצונים, שלא יבואו בקהל ה' ולא יקטרגו עלי בעת אשר אני מיוחד אורות העליונים, ולא יבלבלו ולא יטרידו אותי בעת ובעונה הזאת אשר אני מיוחד אורות ושמותיהם הקדושים. אגא אלהי תגדם כמו דנה, צא תאמר להם, והרשעה פולה בעשן תקלה, ובגי' לביא **תפרדו לאחוז בכנפות הארץ, וינערו רשעים ממנה, בלה גרש תגרש עוזו המקטרגים, וכל הצרים המושלים ברשע חיליהם, והיו בלא היו, בכח פנתי בשלוב ב' אלהים**, ובכח מספרם ונקודם. כי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו, משולבים אחד אל אחד, הקלי' יראו כן יתמהו, רעדה אחזתם חיל כילדה ועדת עריצים יקפוני, נוסו לקולה, כי אמרו פן תבלעמו הארץ. ראוד מים אלהים ראוד מים יחילו אף ירגו תהומות, בכח שם היוצא מר"ת **הנה אל השטן יגער יאהי**. והיו כמוץ לפני רוח ומלאך הנה דוחה. והיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. והיה נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו פוננה עלינו ומעשה ידנו פוננהו. אפ"ר:

שער מאמרי רו"ל דף ו' ע"ד
 שה"מ דף ל"ג ע"ב
 אוצ"ח בתחילתו
 מאמר הרה"ג הרב עטיה
 שליט"א המובא בספר דב"ש לר'
 אבנר עפג'ין שליט"א
 (חלק ה' דף תנ"א)

קודם שיתחיל ללמוד, וגם באיזה זמן שירצה מהיום,
 כיוון שע"י עסקו בתורה לשמה, אותיות לשם ה' היא לאה,
 להמשיך לה מד"ת אורות מתור"ה שהוא יסוד דאבא, לט"ס דלאה,
 ולהמתיק דיניה:

אל **חב"ד דלאה** ממושיכים **ל"ו אורות** (גי' לא"ה), שהם ג' ההי"ן מלאים
 חכמה **ה"י**
 דעת **ה"ה**
 בינה **ה"א**

[בגי' ל"א], ועם ה' השורשית **ה'** גי' **לאה** (ל"ו אורות)

ואל **חג"ת דלאה** ממושיכים **מ"ז אורות**, שהם ד"י ד"ו ותלת ווי"ן
 חסד **ה"ה**
 ת"ת **ה"ה**
 גבורה **ה"ה**

[בגי' מ"ב], ועם ה' השורשית **ה'** גי' הוי"ה אהי"ה **יאלה יולה** (מ"ז אורות)
 ויחבר אורות החב"ד (לא"ה - ל"ו) עם אורות החג"ת (מ"ז), עולים פ"ג, והם
יוד ה"י ו"ו ה"י (מ"ו) - **יוד ה"י ואו ה"י** (ל"ז) סה"כ פ"ג אורות (חב"ד חג"ת)

ואל **נה"י דלאה** ממושיכים **שס"א אורות**, שהם ג' ההי"ן מלאים בהכאה
 נצה (ה"י פ' ה"י - רכ"ה) **ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י**
 הוד (ה"א פ' ה"א - ל"ו) **ה"א ה"א ה"א ה"א ה"א**
 יסוד (ה"ה פ' ה"ה - ק') **ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה**

[בגי' שס"א], ועם המילוי דע"ב ס"ג הנז' (חב"ד - ל"ו, חג"ת - מ"ז, סה"כ פ"ג)
יוד ה"י ו"ו ה"י (מ"ו) - **יוד ה"י ואו ה"י** (ל"ז) סה"כ פ"ג

ויחבר פ"ג (אורות **חב"ד חג"ת**) עם שס"א (אורות **נה"י**) עולים **מד"ת אורות**,
 כמספר ד' אלפי"ן דד' אהי"ה **אלף אלף אלף אלף** (גי' מד"ת)

ונשאר קס"ז מתור"ה, והוא אחוריים דס"ג דביסוד דאימא (ע"ה)
יוד. יוד ה"י. יוד ה"י ואו. יוד ה"י ואו ה"י (גי' קס"ו)

כי לוקחת (יסוד דאימא) קס"ו אורות מתור"ה (תרי"א - יסוד דאבא), ונשאר מד"ת ללאה.

כוונה להביא יראה בלב האדם

טוב לצייר תמיד נגד עיניו שם הוי"ה ב"ה,

בניקוד **יְרֵאָה יְהוָה**

וזה סוד **שְׁנֵי תֵי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד**

או בניקוד **בְּכִרֵת שְׁנֵי תֵי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד**

זה גורם להביא יראת השם בלב האדם ולזכך הנפש הטהורה.

ראוי אל האדם שיכוין בקומו אחר הצות הלילה
פְּקָח (188) בגי' **יֹוד הָא וְאוּ הָא** מ"ה **אֵלֶף הָא יֹוד הָא** קמ"ג
עֵינֶיךָ (160) ע"ה בגי' **אֵלֶף הִי יֹוד הִי** קס"א
 ותכוין להאיר להם (למ"ה וקמ"ג) משם קס"א בגי' עיניך (ע"ה).
וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ.
 יחוד זה מועיל מאוד אל האדם.

תחילה יכוין ביחוד זה
 יכוין לחבר ולשלב ג' שמות
אֵדְנִי יְהוִה אֵהִיָּה
 תחילה ממטה למעלה **אֵהִיָּה דֵהִה נְוִי יְהוִה**
 ואח"כ ממעלה למטה **אֵהִיָּה דֵהִה יֹונֵהִי**
 אח"כ יכוין ביחודים האחרים שרוצה לעשות

צריך שתשימנו לנגד עיניך לעולם. יכוין כי המלכות הנקראת אלקי"ם כלולה מי"ג מידות דרחמים, הנרמז בי"ג אותיות שם אלקי"ם דיודי"ן
אֵלֶף לְמֵד הִי יֹוד מֵם בגי' ש', י"ג אותיות
 י"ג מידות של רחמים מתחילות בשם הוי"ה, ואותה ההוי"ה תמורתה בא"ת ב"ש **מֵצַפֵּץ** בגי' ש'. יכוין כי המלכות מתמלאת מי"ג מידות הנזכרות
אֵלֶף לְמֵד הִי יֹוד מֵם וכן משם מ"ה **יֹוד הָא וְאוּ הָא**

יכוין כי שם **אֵב"ג ית"ץ** בגי' שו"ר, כי שם זה כורת כוח המקטרגים והקלי' העולים עד ו"ק העליונים. סוד ו"ק העליונים בגי' **אֵב"ג** (ו"ק העליונים).
 כוונתנו לנתץ המקטרגים **ית"ץ** (כוח המנתץ).
 שם **אֵב"ג** פירושו שטן, כמ"ש "אבגא דבי רב" (זה לעומת זה)

עֵינֶיךָ לְנֹכַח בְּיָמֶיךָ וְעַפְּפִיךָ וַיִּשְׁרֹוּ נְגִידֶךָ
 נכ"ח בגי' שלשה הוי"ות, כי צריך לצייר ג' פעמים שם הוי"ה אחד מימינו, אחד משמאלו, ואחד לפניו.
 ובזה ישמור עצמו מן החטא

מימינו	באמצע-לפניו	משמאלו
יְהוִה	יְהוִה	יְהוִה

לזיכוכ הנפש

קס"א	ע"ב	הה"י	וי"ווד	הה"י	ואולדף
קס"א	ס"ג	הה"י	וי"אווד	הה"י	ואולדף
קמ"ג	מ"ה	ההאא	וי"אווד	ההאא	ואולדף
קנ"א	ב"ן	הההה	וי"ווד	הההה	ואולדף

בלילה	ביום
זיווג או"א	זיווג או"א
יאההויהה	איההויהה
זיווג זר"ן	זיווג זר"ן
יאהדוניה	איהדוניה

לזיכוכ הנשמה

ביום: 1 3 בשמע קולינו - ביום: 1 3 - בלילה: 2 4	ביום: 26x 3 1 אח"כ: 2 4 2 . אח"כ: 1 3 1 . בלילה: 26x 4 2 אח"כ: 2 . אח"כ: 1 3 1 .
---	---

מידת יום (מעלות השחר)	מידת לילה (מפלג המנחה)
1 יאהדוניה	2 איהדוניה
רוח	יוד הא ואו הא מ"ה
נפש	יוד הה וו הה ב"ן
3 יאההויהה	4 איההויהה
נשמה דנשמה	יוד הי ויו הי ע"ב
נשמה	יוד הי ואו הי ס"ג

* לאחר כל יחוד 1 או 2, יש לבוין בשמות מ"ה וב"ן.
לאחר כל יחוד 3 או 4, יש לבוין בשמות ע"ב וס"ג.



לכוין במקווה / בתפילת העמידה (במקומו)

אתה גבור לעולם אדני ר"ת אגל"א

בג" אל"ד

יכוין לשלב עם שם קנ"א

אלף אהה ל יוד ד הה

שילוב זה ממתק את הדינים

אפשר לבקש בקשה אחת (בעש"ט)

כוונה לטהר המחשבה

יטהפוטפיה

טפפפיה = 193

כף ואו ז"ן ואו = 193

דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים

אם יכוין האדם בג' שמות אלה, יזכה לדעת. והנה הם ג' שמות של אהיה:
 א' במילוי יודי"ן, וא' במילוי אלפי"ן, וא' במילוי ההי"ן, שלושתם בגי' תנ"ה,
 ועם ג' כוללים יהיו בגי' נח"ת.

וזהו דברי חכמים בנח"ת נשמעים:

קס"א קמ"ג קס"א
אלף הי' יוד הי' אלף הא' יוד הא' אלף הה' יוד הה'
 בגי' תנ"ה, ועם ג' הכוללים בגי' נח"ת

ונלע"ד שזהו סוד מוחין גדלות דז"א, שיבואו מלובשים בתוך נה"י דאימא, שהם סוד נח"ת הנז'. ולעולם נה"י דאבא בתוך נה"י דאימא. וזה רמז הרב דברי חכמים, שהם נה"י דאבא, בנחת שהם נה"י דאימא, נשמעים יקבלו הז"א. והכוונה כי ע"י שנמשך מוחין גדלות דאבא, דוחין את החיצונים ומשו"ה זוכה לדעת, כי ידוע שהקטן אין בו דעת, כי עדיין לא נמשכו לו מוחין גדלות הנז' ודו"ק (חלק זיכך הנפש דף כ"ב ע"א).

יחוד להסיר ממנו השכחה

שער רוח הקודש תקון כ"ו דף כ"ב ע"ב, ודף ל"ג ע"א. סידור היר"א חלק ד' עמוד 132.
 סידור אור הלבנה דף קמ"ט ע"א, וז"ל: כתב רבנו האר"י זי"ע בשאר רוח הקודש:

כאשר האדם חוטא גורם להסיר ג' אלפי"ן משלשה אהי"ה דיודי"ן, ודאלפי"ן ודההי"ן דאימא, ולהורידם אל הקלי' למטה, ונשארו באימא הי"ה דשלשה אהי"ה לבד. ומטעם זה ניתנת שכחה באדם ושוכח מזה שלומד, כי כן ג' אלפי"ן הנז' הם כמספר שכח"ה (333).

הי' הא' הה'
 יוד' יוד' יוד'
 הי' הא' הה'
אלף אלף אלף

ובעת שהאדם חוזר בתשובה ומכוין להחזיר שלשה אלפי"ן הנז', להעלותם למקומם, ויכוין שאז יושלמו ג' שמות אהי"ה הנז' דאימא, ויתחבר הי"ה דכל שם עם אות א' שבו, ועי"ז תוסר ממנו השכחה ויזכור מזה שלמד, ע"כ:

אלף הי' יוד הי' קס"א
אלף הא' יוד הא' קמ"ג
אלף הה' יוד הה' קנ"א

משנת חסידים
מסכת שארית יום א'

כוונה לטהר המחשבה

מפי האר"י זיע"א, יכוין הוי"ה בניקוד בבקריית כזה:

יְהוָה

ויכוין בתיבת **מחשבה חשב מ"ה** שיחשוב ה' פעמים ריבוע מ"ה, ומפי מהרח"ו זיע"א יכוין ה' פעמים בריבוע מ"ה כזה:

(20)	(26)	(39)	(45)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)
יוד .	יוד הא .	יוד הא ואו .	יוד הא ואו הא (130)

זיכור עפ"י שם

	יה	יוד הי
יה	יוד הה	יוד הה
אל הים	אל	יוד הא

יאהדוניה

יאהי (י' אל השטן יגער) **תצמצ** (אקי"ה באתב"ש)

שילוב הוי"ה ואותיות נשמה

ינהשומהה בשבת:

נישהמוהה בחול:

שילוב הוי"ה ואותיות שם המכוין (מומלץ לרשום בקווים)

בשבת/בחול: **י - ה - ו - ה -**

(למי שיש שם נוסף, להוסיף שם הוי"ה משולב לכל שם נוסף)

אלף הי ואו הי

אלף הי ויו הי

אלף הי וו הי

מסירה על קידוש השם (שעה"כ דף כ"ד)

במסגרת התפילה, יש שתי סיבות מרכזיות למסירה עק"ה:

- א. על מנת לקבל כוח לעשות בירורים (כמובן שזה שייך רק במקום שיש בירורים בסמוך).
- ב. לצורך עליית מ"ן לאו"א, לעורר אותם להתייחד, זה בד"כ בזמן הורדת המוחין של ז"א. במצב רגיל, יש לאדם בחינת ג"ר בלבד (פרטיים כלשהם). מ"ן חייב להיות בהתאם לפרצופים המתעוררים להתיחד (אבא - חיה, אימא - נשמה). וכדי לזכות בדרגות האלה, האדם חייב להפטר מהעולם.

שעה"כ מדגיש את החשיבות הגדולה לעשות את הכוונה הזאת בכבוד ראש ובכל כוחו. יש לדמיין כאילו האדם עובר עכשיו את כל ארבעת המיתות, כאילו נעשים לו בפועל!

ז"א (הוי"ה), מלוכב בנוק' (אדנו"ת - בית הדין המבצע את העונש בפועל)

יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין, מד' אותיות הוי"ה

וד' אותיות אדנ"י, לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

(ז"א) (נוק')

סקילה ע"י	א	א	א	א	א	א	א
שריפה ע"י	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
הרג ע"י	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
חנק ע"י	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה

כוונה המועילה מאד לזכרון - בעמידה

(שעה"כ דף ל"ז ע"ג)

בחתימה של ברכת שים שלום, תכוין כי ניקוד הוי"ה זו היא בשך"ק שהיא אותיות קשה, שאתה מקשר כל העולמות ע"י היסוד שניקודו הוי"ה בשורק. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבך, ולא ישתכחו ממך.

יהודים כלליים (בעיקר מספר שרשי השמות)

ניתן לשלב את השם עם הניקוד לתוך משפט:

יה"ר מלפניך או"א שבזכות השם הקדוש שאזכור, שתענה לי לשאלתי <השאלה> <השם המנוקד>.

לא יזוז מנגד עיניך. לפעול משהו.

יְהוָה

ישאל רצונו - זיכור.

יְהוָה

ימלא רצונו - זיכור.

יְהוָה

להוסיף בינה (בלימוד קשה).

הַאֱלֹהִים

להוסיף חכמה.

אֱלֹהֵינוּ

להוסיף חן וחסד אצל השני.

יְהוָה וְיְהוָה

אנא בכח...

אב גי תץ	בט רצ תג
קר עש טז	חק בט נע
נג די כש	יג לפ זק

שֶׁק וצָ ית

בשכמל"ו